

z trestního činu uniknouti zatčení použitím cizího průkazního listu, jedná z neodolatelného donucení dle § 2 g) tr. z. jak se všeobecně uznává v případě falešného hlášení dle § 320 lit. e) tr. z. Avšak co platí o přestupku dle § 320 e) tr. z., neplatí o přestupku dle § 320 lit. g) tr. z. Použití cizího průkazu není beztrestno ani v případě zatýkání obviněného, poněvadž pachatel není sice nucen přiznati svou identitu, ale není také oprávněn klamati úřad nesprávnými listinnými průkazy.

Čís. 212.

Lhostejno, cituje-li rozsudek vedle ustanovení zákona, za jehož platnosti čin byl spáchán, též korrespondující ustanovení nového přísnějšího zákona, jen když trest byl vyměřen dle staršího, mírnějšího zákona.

(Rozh. ze dne 17. června 1920, Kr I 136/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Arnošta S. do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Liberci ze dne 16. února 1920, jímž byl obžalovaný Arnošt S. uznán vinným přečinem řetězového obchodu podle § 23 čís. 4 nař. ze dne 24. března 1917 čís. 131 ř. z., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost uplatňuje důvod zmatečnosti čís. 9 lit. a) § 281 tr. ř. Vytýká rozsudku, že neprávem uznává obžalovaného vinným řetězovým obchodem nejen dle § 23 čís. 4 cís. nařízení ze dne 24. března 1917 čís. 131 ř. z., nýbrž i dle § 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919 čís. 568 sb. z. a n., ačkoliv čin byl spáchán v květnu 1919, tedy před platností nového zákona a nový zákon nemůže přicházeti v úvahu vůbec, poněvadž jest přísnější, než starý zákon. Avšak ze srovnání § 23 čís. 4 cís. nařízení s § 11 čís. 4 zák. čís. 568 sb. z. a n. jest patrné, že skutková podstata přečinu řetězového obchodu zůstala v novém zákoně táž, jak jest vymezena v cís. nařízení z 24. března 1917 č. 131 ř. z. Jest tedy lhostejno, cituje-li rozsudek vedle ustanovení cís. nař. také nový zákon. Obžalovanému se tím škoda nestala, poněvadž trest mu byl správně vyměřen dle § 23 cís. nařízení, tedy podle zákona starého, který jest mírnější. Nemá proto obžalovaný důvodné příčiny si stěžovati.

Čís. 213.

Padělání peněz a cenných papírů. Spojením padělaného kolku s neokolkovanou bankovkou jest zločin padělání peněz dokonán a lhostejno, že padělaný kolek se později zase odlepil.

(Rozh. ze dne 17. června 1920, Kr II 140/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Leopolda B. do rozsudku krajského